

فهرق سه ورك

إسماعيل رسول

له ژبیر پیلوکانیان دا کهوتنه جووله، هه ناسه کانی به خیرایی به دوای یه ک دا ده رویشتن: ههروه کوله ریگایه کی دووری بی پایان دا رابکات وابوو!... گونی له تقه تقیك بوو، له ده رگی زووره که به و به رز ده بووه، یه که راپه ری و ترس دای گرت!... ده بی نه وه کی بیت؟!... دزه هاتوته ناو خانوو که مان؟!... به توقینه وه هه لسا به وه. به لام تقه تقه که وه ستا. رۆبه کی هاویشته سه رشان و گلۆبی زووره که بی کردو به ره و ریزه که چوو؛ به لام که سی به دی نه کرد. له په نجه ره که وه سه بری ده ره وه ی کرد، گونی راگرت: به لکو گونی له ده نگیک یا چر به ی بی یه ک ده بیت، به لام هه رچه نده شوقی فلوره نسه کان حه وشه ی ده ره وه و باخچه که شی ر ووناک ده کرده وه؛ هیچی نه هاته به چاوو هیچی نیست... بو ژووره که ی گه رایه وه. به لام خوی نه خزانده ناو نوینه که ی؛ به لکوله سه ری دانیشته و پالی به روخی سه مه که ی، دایه وه؛ ههستی به هیور بوونه وه کرد. له وهش دلنیا بوو که هیچ که سینک خوی نه کوتاوه ته ناو خانوو که وه... به لام پاش تاوینک هه مدیس گونی له ده نگیک به رز بووه که په رده ی په نجه ره که ی وه لادا؛ چاوی به ره شه بایه کی به ته وژم که وت به توندی چله کانی دارخورما که ی ته نیشت ته بمانه که یان ده هه ژینته وه له دل خوی دا گونی: له وانیه ده نگیک ته نه که نه وته به تاله که

له وکاته ی سه رماوسولی زستانه سه خته که، خانوو هه رمه کانی گه ره که که ی لوول ده دا؛ نه وه هیشا له نیو نوینه گه رمه که ی دا نه ته نیشت و نه ته نیشتی ده کرد، نه و بیره وه ریانه ی که هه ره له سه رده می منالی به وه تاله ته مه نی په نجا سالیش تیه بری کرد، له گه لی ده ژیاو کاویژی ده کرده وه... به دریزایی نه م سالانه؛ له کاتی به شاگه اتن و خه ونه کانی شی دا، وینه کانی نه م بیره وه ریانه ی ده هاتنه وه به ر چاوی؛ هه ره که و رو دا وه کانی رۆزیک له مه وه به ر رووی دابیت...
... نه شه وهش هه ره وه کوشه وه کانی دیکه؛ بیره و نه ندیشه ی به ره و رابورد و ویکي دوور ده چوو، نه م نیسه ی که له په ناو پیچی دل خوی دا شار دبسوویه وه، دوو باره ده ی وروژانده وه نه م ناره زووانه ی که له قوولایی ده روونی دا خه فه کرابوون، که هه ره له سه رده می منالی به وه ناسه جوش دراوه که ی بو سوز و خوشه وستی و لاوانده وه... بو ماچیکي سوزناک له سه ر دوو گونا که ی؛ ناگری خوشه وستی به کی نه وتوی هه لایساند، که گلپه که ی قهت نه کوزینته وه... زور بیره کردنه وه، به ته واوی میشکی ماندوو کردبوو، ههستی به سه بری یه ک کرد، ده پرزینته ته نی، دوو پیلوکه شی قورس ده بن و ده که ی دوو گلپه که ی چاوی؛ کهوته ناو خه ویکي قوولی نه وتو ناگای له هیچ نه ما. به لام پاش ماوه به کی کورت، دوو گلپه که ی

بوویی ، ره شه با تووری همدایی . . . !

ژووره که ی گهرم بوو، چونکه هر له نیواره وه سوپا کاره بایی به که ی نه کوژانده بووه، به لام سه ره رای نه مهش ، پینخه فه که ی راکیشایه وه سه ر خوی ، پاش تاوینک خه و گرتی ، دووباره جیره ی دهرگا که به ناگای هینایه وه : همدووو چاوی کره وه له دهرگا که راما به لام چه په سان دای گرت ! . . . دهرگا که توزه توزه ده کرایه وه ، پاشان نافرته تیکی به ژنوبالا دریزه هاته ژووری ؛ کراسیکی سپی دریزی له به ردا بوو، دایته که ی گه یشتیوو، همدووو پی به کانی ، پینخه فه که ی له سه ر خوی وه لادا له سه ر نوینسه که ی هه لئور ووشکا ، پیلوه کانی هه لگولفی دووباره به چه په سانه وه سهیری نافرته که ی کرده وه . قزه ره شه که ی ژنه که . به سه ر شان و ملی دا شور ده بووه وه کو دارستانیکی چر دای ده پوست ، دوو ههنگاو هاته پیشه وه ، له ناوهندی ژووره که دا راوه ستا . نه ویش هینتا همدو سهیری ده کرد . . . دوو چاوه ره شه گه وره کانی ، که برژانگه رهش و دریزه کانی وه کو په رژین ده وه ی ده دان ، به ناره زووتا سه وه تی راده مان . . . تیشکیکی بریقه داریان لی ده هاته دهری و خوی ده خزانده قولایی دوو گلینه که ی . . . ماوه یه ک چاوه کانیان له یه کدی چه قین ، به تی روانینیکی دوورو دریزو سوزناکه وه ، سهیری به کتریان کرد ، به چه په سانه وه پیاهه برسی : - نافرته تو کیت ؟ . . .

ژنه خنی ، له ژیر دوو لیه له یه ک ترازوه کانی دا ددانی سپی وه کو دوو ریز دانه مرواری به دهر که وتن ، تیشکیکی به شوق له روخساری یه وه ده هاته دهر ، وای همدست پی کرد که وا روژه بریسکه ده داته وه و تیشکه که ی ناراسته ده کات . به ده نگیکی ناسک و سوزناکه وه . ژنه گوتی :

- نه حمده گیان . . گوايه نام ناسیه وه ؟ !

کابرا له جیگا که ی بی جووله مایه وه به چه په ساوییه وه سهیری ده کرد . . . !

ژنه ههنگاویکی تر هاته پیشه وه ، دوو بازوه دریزه کانی بوی دریز کرد : - ده لیم وهره پیش ، نه ی خوشه ویسته کم . . . چه ند به تاسه م بوت ؟ !

نه حمده به ده نگیکی به رزه وه قیزاندی :

- به لام تو کیت ؟ !

- نام ناسی یه وه ؟ ! . . تو نه وخوايه له بیرت کردووم ؟ !

. . بیر که ره وه ، بزانه من کیم . . ! ده لیم وهره پیش ؛ ده مه وی بتخه مه نامیزم بتگوشمه سه ر سینگم ، که ناره زووتا سه ی سالانیکی دوورو دریزی . . دوورو دریزی تی دا ده شمارمه . . له سه ر سیسه مه که ی هه لسا یه وه له نزیکیه وه وه ستا ، به جو شه وه له

ده موحاوه سپی یه که ی و دوو بر وره شه باریکه که ی که وه کو دوو مانگی یه ک شه وه ، دهره یان له دوو چاوه کانی ده دا : راده مسا : بیوره . . بیوره . هه رچه نده روخسارت له زه نیم دا بزرنی یه : به لام سالانیکی دوورو دریزه نهم دیوی و باش نایته وه یادم . . ! . پاشان به همدووو له پی سه ری گوشتی و که ونه بیر کردنه وه ! . . نهم ده موحاوه پرشنگداره و نهم پرچه ره شه ی سه ر شانت ؛ وینه یان له ناخی دهر وونم دا هه لسا سراوه . . نه ی خوايه ، چون نایه ته وه یادم ؟ ! . . ها . . هاته وه بیرم . . هاته وه بیرم . . که بولای ژنه که خوی هه لکوتا ، بازوه کانی هینتا بوی دریز کرابوون ، به تیزی قیزاندی ، و قیزه که شی له هه موو سوچیکی خانه که دا دهنگی دایه وه :

. . دایه گیان . . دایه گیان . .

خوی له ناوینه خرو زله که ی سه ر میزه داره که ی به رانه بری . داو ربه ی لیه هینتا ، پاشان به بی هوشی به ربووه . ! ژنه که ی که دوو شه وه له ژووری کچه که ی که توشی نه خوشی یه کی کت ویر هاتوو . دنویت ، چریکه ی پیاهه که ی رای چله کاندو به په له به ره و ژووره که یه وه چوو . دهرگا که به ته واوی پیوه نه درابوو ؛ که هاته ژووری ، به چه په ساوی یه وه چاوی به میرده که ی که وت به بی هوش که وتوته سه ر رایه خه که و ناو چه وانی زامدار بووه و خویشی لی ده چورینه وه ، له ته کیه وهش پارچه و پیروچی ناوینه و وردوخاش بووه که پرش و بلا بوته وه . ماوه یه ک تی راما ، هه ستنکی ترسناک شالاوی برده سه ر ، به تیزی قیزاندی و کو رو کچه که ی بانگ کرد . نه وانش له بهر چریکه ی دایکیان هه موویان رایان کرده ژووره که و | برسیان :

- دایه چی یه . . چی رووی داوه ؟ !

- وهرن باوکتان . . خیراین . . نازانم چی به سه ر هاتوو ؟ !

به په له ناویان پرژانده سه ر ده موحاوی و به خاولی یه ک ریجکه ی خوینی تیکه لاو بووی عاره قه ی ناوچه وانیان سه ری یه وه ، به توندی ده ستیان هه ژانده وه ، ژنه سه ری میرده که ی هه ره کو سه ری منالینیکی ساوا خسته باوهش ماچیکی سوزناسکی له ناوچه وانی کرد ، دوو چاوه که ی پری نه شک بوون و که وته نووزه نووز : - میرده خوشه ویسته کم نازانم چیت به سه ر هات .

نهم دیمه نه هه موویانی تو قانده ؛ کچه دایه پر مه ی گریان و کوره ش رهنگی هه لیزر کاو به ته واوی شله ژا . . به لام هینده ی پی نه چوو ، پیاهه به هوش هاته وه که چاوی کرده وه سه ری خوی له باوهشی ژنه که ی دا دی ، نواری یه دوو چاوه رهنگ ههنگوینه کانی ؛ که بیونه دوو گومی فرمیسک پاشان سه رنجی

دایه ده موچاوه توفیوه کانی ده وروپشتی. ههستی به شله ژان کرد.

یه کسه راست بووه و پرسى:

- چى یه؟! چیتانه!؟

پهردا حیث ناوى ساردیان بو هیئا. به یهك كه رهت هه لبقورانده
بازوویان گرتوو بردیانه وه سهر سیه مه که ی. به لام ژنه که ی
وازی له پرسیار کردن نه هیئا:

- پیاوه که پیمان نالییت چیت به سهر هات!؟

- داخه کم. بی نه گه یستم. بی نه گه یستم!

- کی!؟

- دایکم. دایکم.

- پیدوه خه ده خوت سهر ره وه. نازانم چیت به سهر هاتوه!؟

.. گوايه نازانم. کتک نیستا له گوره که ی دا بووه ته مشتیک
خون!؟ مره که سهر و روز میشکت به وه وه جه نجاله.

خه ونی پیوه ده بی. ناوی ههر له سهر زارته!

- نافرته. هیئده به تاسم بوی. وه خته بسوونیم. من ته مهنم

ههر سی سال بوو. که نه و مرد. هیچ شتیک له باره یه وه

نازانم. غمیره ز نه و بیره وه ریانه ی که باو کم بوی ده گیرامه وه. یا

له پله خه جیچی دراوسی یه کونه که مان و ده سته خوشکه

دیرینه که ی دایکم. گویم لی ده بوو. که نه ویش پیش دوو سال

نه سهری خوی کرد. لیم ده پرسى!.. پله خه جیج دایکم

چون بوو. جوان بوو!.. به هه نیکه وه وه رامی ده دامه وه!..

به نئی کورم. خوا لی خوش بی. زور جوان و شوخ و شهنگ

بوو. وه کسو سیدار بالا به رزو قه د باریک بوو. دوو چاوی

گه وره و رهشی پیوه بوو: وه کسو نه ستره ی گه لاوینژ

ده دره و شان وه. پرچیکی رهش و چریش. ههر له سهر شانیه و تا

ناوه نندی پشتی شور ده بسووه. به م جوړه وه سفی نادگاری

دایکم ده کرد بی دا ههل ددها. منیش گویم ددها قسه کانی.

ههستم بی ده کرد وا ده روونم ده هه ژینته وه: وام ده زانی ناوازی

موسیقیه کی خوشه سهر ژینته ناو دلم و ته می ختم و که سهری

هه تیوی له سهر وه لا ده بر دم باو کم نیستاش. ههر چهنده پیری

چه ماسنده ته وه و ته میکی چری خستوته سهر دوو گلینه که ی

چاوی و وای لی هاتووه له تروسکه رووناکیه ک زیاتر هیچی تر

نه بییت و به زه حمت و روخساری خه لک له به ک جیاواز بکاته وه

هه مان حیکایهت و سهر گوزشته کونه کانی که په یوه ندی به

دایکمه وه هه بیته. بوم دوو پات ده کاته وه. من نازانم تاچ

زاده یه ک نه مئسانه ی راستن. به لام هه میسه. له روخساری و

نه جوړی گیرانه وه ی بیره وه ریبه کانی دا: خوشه و یستی و

وه فاداری نه و به رانهر به دایکم لی به دی ده کم.

- ها. وه فاداری!؟ که واته بوچی دوو باره ژنی هیئاوه!؟

پاش مردنی چی بو کرد!؟.. چه نند جار چووه ته سهر

قه بره که ی!؟.. لیبی پیره. شوینی قه بره که ی له

کوی یه!؟.. به لام پیاو که ی وه فای بو ژن هه بووه!؟

پیاوه هه ناسه ییکی هه لکیشا. جار یکی تر خوی به پسخه فه که

لوول دایه وه. له ژنیریه وه گریا. هاته وه یادی که نه و

به ته واوی شوینی گوره که ی دایکی نانا سیت!.. ههر نه مه شه

بووه به که سهر یکی زل له سهر دلی: چونکه به درزیایی چل

سالی ره به ق سهری له گوره که ی نه داوه. که هیئا مندال

بوو. نیواران ده چووه گورستانه نزدیکه که ی شاروچکه

دووره که. که سهر ده می مناله تی لی برده سهر: له ته نیست

گوره که یه وه و له سهر زه وی یه به گیاو گوله که. راده کشاو له شه

لاوازو بچکوله که ی تی ورده نالاندو به کول ده گریا. تاو نه و

کاته ی براده ره بچووه کانی هاوته مهنی خوی. له گوره که یان

واده بچر کاندو ده یان برده وه ماله وه. که گه ورهش بوو و گه یشته

ته مهنی ههشت نوسالی و چووه قوتا بخانه و لای مه لا فورنائیشی

خه تم کرد. هه میسه سهری له گوره که ده داو چه نند جار یکیش

له سهر نه م گوره فورنائی خه تم کردو به دیاری بو گیانی پاکى

نارد. به لام ههر له و کاته ی نه م شاروچکه یان جی هیشت و

خویان نگومی عه شاماتی شاره گه وره کان کرد و باری فورسی

ژبیان خسته سهر شان و نه ویش گه یشته تافی لایوی و ژنی

هیئاو خیزنائیکی نویی که و ته نه ستوو. چیتسر نه گه رانه وه

شاروچکه که به لام خه یالی دایکی بو ههر کوی یه ک بچووبایه

وه کو سیهری خوی لی جیاواز نه ده بووه. نای که کوریکى بی

نه مه ک بووم!.. چون نه م ماویه دووره تی به ری و هه لیکم

نه ره خساند تا سهر له گوره که ی بدهم!.. ده بی گوره که

مایته. به لام چون بیدوزمه وه!؟

ژنه که ی. خوی و کورو که چه که ی له ژووره که چوونه ده ره وه و

له دواى خویان دا ده ره ها که یان پیوه دا. دایکه بیانی گوت:

- باوکتان جی بیلن. با بنویت.

به لام باوکه خه و نه چووه چاوی. له په ناو پیچی بیره وه ریبه کانی

به دواى روخساری دایکی دا ده گه را: ده ی و یست نادگاری له

گه ل وینه ی نه و نافرته ی پیش سماتیک لی هاته ژووری.

به راوورد بکات. رووداویک هاته وه یادی. له وانیه بیته

به لگه یه ک و روخساری دایکی به بیر به یینه وه: چونکه ته نیا

رووداوه تا کو نیستا وینه که ی له میشکی دا چه سپاوه و هیچی

تریشی نایه ته وه یاد!.. نه ویش په نجا سال رووی دا:

نه وساکه منالیکى بچووک بوو. له گوره پانه خولاوی به که ی پیش

مالیان له گه ل رهوه منالیک یاری ده کرد که چریکه و هاوار له مالیان ده هاته دهر. دینی: پیاوژنی گه ره که که به هاناکی چریکه که وه ده چن و خویان ده کونته ماله که بیان په کسر له گمه کردن وه سنا. مثاله کان هاواریان کرد: نه حمده نه وه له مالتان ۲ قه و ماوه؟! به په شوکاوای یوه به رهوه مالیان غاری دا. له بهر دهر گای حهوشه بیان کومه لیک پیاو به خه مباری یوه راهه سنا بوون. په کیکیان ویستی بیگریت. به لام نه و خوی راپسکاندو هملی کوتایه ژووره وه: که چاوی به جوسته ی نافرته تیگنی پروتی دریز کراو له سهر داره مه پتیک کهوت. رهق وه سناو حه به سنا. چهند نافرته تیک دهره بیان له لاشه که دابوو و ده بیان شوشت و به جام ناویان دهر ژانده سهر. تاوینک له م دیمه نه راسا و له پسر قیزاندی و خوی هاویشته سهر جوسته ساردوسرو ره قه بی گیانه که. که پرچه رهش و چره که ی به سهر شان و ملی دا شور بیوه و ههر دوولای دار مه پته که ی داپوشی بوو سنگه پروتسه که شه و هکو به فری کوستان سپی دیار بوو. به لام دهره موچاوی زهره هه لگه رابوو. به توندی سهری هه ژانده وه.

ده مه بچکولانه که ی به گونا زهره هه لگه راهه که یوه نو ساند. پاشان دایه چریکه ییکی تیز دایه. دایه.

باوکی شه شیتانه له حهوشه که دا هملده به ری و به دوو ده ست که لله ی ده کوتایه وه. ده گریاو هاواری ده کرد: نایینه رو. ژنه خوشه ویسته که م رو. دایکی نه حمده رو. پاش نه وه نه ی زانی چی دی رووی دا. چونکه نه وه ته نیا دیمه ن بوو له زهینی دا مابوو. هیچ شتیکی تریش دهر به ره ی دایکی نایه ته وه یاد غهیره ز نه وه ی که له سالانی دوا یی دا له م و نه و گویی لی ده بوو. روخی پینخه نه که ی له سهر دهره موچاوی وه لادا و به ده نگیکی بهر ز گوتی: بی گومان نه و ژنه ی لیم هاته ژوور دایکم بوو. نا خوی بوو: هه مان جوسته بوو که له سهر داره مه پته که دریز کرابوو. هه مان نادگار بوو. بویه هاتوو لومم بکات. به لام دایه گیان: پروات پیم هه بیت. که تو هه میشه له دل و دهر و ونم دا بوویت شه و روز و بنه که تم ده هینایه وه بهر چاو نیگار تم له زهینم دا به شپوه ی حواترین نافرته له م دویتایه دا ده کیشا. که مه ز نترین خوشه ویستی له ناخی دهر و ونی دا حه شار ده دات. دایه گیان لیم بیوره. چونکه تیچرانی ژیان و ریازه سهخته که ی. وای لی کردم به ته و او ی به نه رکمی کورایه تی هه لنه ستم. دلنیا به به شوین گوره که ت دا ده گه ریم و دوو باره هملی دیمه وه. له دهر و پشیت درخت و گول و

ریحان دهر و ونم. ده ی که مه مه زاریکی نایابی هه میشه ی. بو خوم و نه وه کانم. ده بیینی چیت بو ده که م. به لام به داخه وه. هیچ وینه به کی نوم لا نی به له پشه نگی نه و قه فه زه ی بو تی درووست ده که م. هه لیواسم. نارامت هه بیت: نه م کیشه یه ش چاره سهر ده که م. نیگار کیشیکی کارامه راده سپرم. نیگار هه که ت هه ره و کوله زیاره تی دوا بیت دابینیم. بکیشیت. له وی هملی ده واسم. تابلویه کی تریشت له ژووره که ی نو ستم. له سهر سهر مه وه. هه لده واسم. ههر سه بیی ده جمه شار و چکه دووره که و له گورستانه که ی دا به شوین گوره که ت دا ده گه ریم. دلنیا به من به لینی نه وه ت بی ده دم.

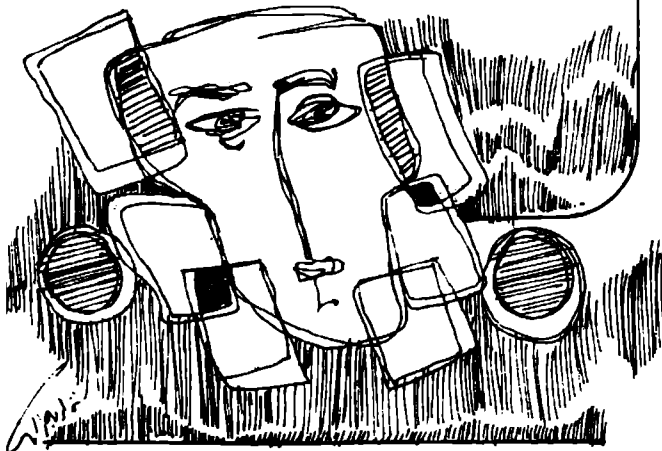
... روزی دووم چووه مالی باوکه پیره که ی. به هاتنی گه شایه وه و خوشنودی گرتی. کوره نه وه ی دوییی شه ودی بووی. بو باوکی گزیرایه وه. باوکه به په روشه وه گوتی: به ملی کورم. خویته ی. هه مان به ژنو بالا. هه مان چاو و هه مان پرچه ره شه که یه تی. چهند دلویکی فرمیسک به سهر روومه ته لوچاوی به که ی دا ریچکه ی به ست. به هه نیسکه وه گوتی:

- له کاتی روح دان دا بوو که ناوی توی ده هینا و ده ی گوت:
«کوا نه حمده. پیاوه که زور ناگات لی بی. به ساوایی بو تی به جی دینم. نه که ی دلی بشکینی». تو بو نه و مانگیک بووی ژیانیت روشن ده کسره وه. ره حمه تی خوی لی بیت. که جوانه سهرگ بوو هیشتا له تافی ججیلی دا بوو. تو کوره گهره ی بووی.

- که واته باپیکه وه به جینه شار و چکه گ. له گورستانه که ی دا. گوری دایکم بدوزینه وه. من بریاری نه وم داوه. قه بره که ی سهر له نوی درووست بکه مه وه. به شپوه یه ک لایق به خوی بی.

- کورم چاووم تر ووسکه یه ک نایینت. چون بتوانم گوره که ی ده ستیشان بکم. به لام من وه سفی شوینی گوره که بیت بو ده که م ناویشانی چهند کونه دوستیکم ده ده می. نه گهر نه وانیش زیندوو مابن: به لکو یارمه تیت بدن. کوره به ره و شار و چکه دووره که که و ته ریگسا. له وی خوی به نامویی دی. شار و چکه که به ته و او ی گورابوو. زور به ی خانووه قوره کان نه مابسون. له جیاتیان خانووی به که رپو وچ و چیمه تنو درووست کرابوون شه قاسه گشتی به که ی دی به خه لکی

بێسینی

نور الدین صالح «بێ خەم»

کە بە راستە شەقامەکی سەرۆی شاردا گلۆر بووێتهوه، خور سێ چارهك كەم یا زیاتری مابوو بو مال ناوایی كردن له دارو بەردو خەلكی شار. لەناكاو... بێسو مروف دزی مروف بیت؟» دەستیکت خزاندە نیو قۆهەت و شانیکت هەلته کاند. له سەر تادا و بست بە سادەیی بو وهلامه‌که‌ی بچیت، که‌چی پرسیاره‌که وه‌کو زه‌نگی کلیسا دووباره‌وه سێ باره‌ ده‌بوه‌وه‌وه‌ بواری بیرکردنه‌وه‌ی نه‌دایت. وه‌ك درکه‌زی چه‌قی به‌مشکت و کێچ ناسا ده‌می نازینه‌ خوینه‌که‌ت. مه‌ودای بیرکردنه‌وه‌ت نالوزا نه‌ترانی روو له‌ کوی بکه‌یت و به‌ره‌و کام مه‌نزل سه‌ری کاست هه‌لگه‌ری. چهند شوینیکت دایه‌ به‌ر تیری چاو... باخچه‌ی گشتی... گورستان... مه‌یخانه‌کان... به‌لام چوونت بو هه‌ر خانه‌به‌که‌ له‌ خانه‌کان به‌راکردن له‌ واقع ده‌زانی. نوچیکت دا. جگه‌ره‌به‌که‌ت سپارده‌ لێوه‌که‌نت. له‌وه‌لامینک ده‌گه‌رای کالای پر بالای مروفايه‌تی بیت. که‌چی ده‌ستگیر نه‌بوو. و بست نه‌و پرسیلره‌ش وه‌کو سه‌دانی تر ویل و ناواری نیو دورگه‌ی میشکت بکه‌یت. به‌لام نه‌ت نوانی. تو میشکت دورگه‌به‌کی کاکی به‌ کاکی به‌ چهندان جار پرسیارو وه‌لامی زه‌نگ گرتووی نیو نیسکرايه‌خانه‌ی ژبانته‌ تێدا سه‌رگه‌ ردان

نیچکرا بوو. فروشیاره‌ سه‌ره‌یی به‌کان، به‌دزیایی شه‌قامه‌که‌ له‌ پشت عاره‌بانه‌کانیا نه‌وه‌ وه‌ستا بوون. به‌کومه‌ل کپیار ده‌وره‌یان نیسان دابوو. له‌وبه‌رو نه‌و به‌ری جاده‌که‌ش. دوکان و پیشانگاکان ریز کرابوون. نه‌ویش به‌دوش دامای ماوه‌به‌ک روشت. به‌کی له‌گه‌ل خوی دا دوا: هه‌موو شوینیکی تی دا گوزاوه‌ نه‌م شاروچکه‌ کونه‌ نه‌ماوه. که‌ بریتی بو له‌ کومه‌لیک خانووی قورو گوزری ته‌سک و ترووسک و تووله‌ رینگای خولایی... هیچ شتیکی وه‌کو جارێ نه‌ماوه. غه‌یره‌س کویره‌ کانی به‌که‌ نه‌ست. که‌ به‌هاوینان ناوی چک ده‌کردو نه‌وه‌تا مرگه‌وتکیار. نه‌کیه‌وه‌ دروست کردوه. گوماوه‌که‌ی قه‌راخ شاره‌که‌س به‌بیت. که‌ هه‌ر وه‌کو جارێ ناو له‌ده‌یان چاوگه‌ بچووکه‌ سانی ژیره‌وه‌ی هه‌لته‌قوولیت ته‌نیا جوگه‌ له‌به‌ک له‌به‌ری به‌خت و کیلگه‌کانی سه‌وزه‌وتوتن ناو ده‌دات... له‌وی ماوه‌به‌ک وه‌ستاو نه‌ شه‌پوله‌ بچووکه‌کانی گوماوه‌که‌ راده‌ماو بیره‌وه‌ری کو سه‌رده‌می مه‌تاله‌تی ده‌هینایه‌وه‌ به‌ر چاوی... پاشان گه‌رایه‌وه‌ ناو شاروچکه‌که‌ به‌دوای خانووه‌ کونه‌که‌یاندا گه‌را. زوری حه‌ز ده‌کرد جارێکی تر چاویکی بی دا به‌خشینی. به‌لام بوی نه‌دورایه‌وه‌. به‌دوای کونه‌ دوسته‌گانی باوکی دا گه‌را. هیچیان نه‌ما بوون. به‌لام به‌ سوڕاخ کردن کوری به‌کیکیانی دوریه‌وه‌ که‌ له‌ ته‌مه‌نی خوی دابوو. بردی به‌ ماله‌وه‌. نانی نیسه‌ره‌ویان پیکه‌وه‌ خوارد. به‌ دوورو دریزی ده‌ربه‌ری نه‌م مه‌به‌ستی بوی هاتووه‌. دوان. پاشان پیکه‌وه‌ چوونه‌ گورستانه‌ کونه‌که‌ی قه‌راخ شاروچکه‌که‌. گورستانه‌که‌ بیه‌وه‌ خه‌را به‌ زوریه‌ی قه‌بره‌کانی له‌گه‌ل خاكا بپوون به‌ به‌ک. کیله‌کانیشی پیه‌ نه‌ما بوو. ماوه‌به‌ک له‌ قه‌بره‌که‌ی دایکی گه‌ران. به‌لام نه‌یان توانی شوینه‌که‌ی بدوزنه‌وه‌... دایه‌ پر مه‌ی گریانیکی نالی به‌نیش. کابرای له‌ گه‌لی. سووره‌تی فاتیه‌حای خویندو بو گیانی هه‌موو مردووه‌کانی ژیر خاکی قه‌برستانه‌که‌ی نارد. پیاوه‌ش به‌بی نه‌وه‌ی بگا به‌و ناواته‌ی بوی هاتوو. گه‌رایه‌وه‌ شاره‌که‌ی خوی: به‌لام له‌ ناخی ده‌روونی دا گوری دایکی سه‌ر له‌ نۆی هه‌لکه‌ندو ته‌رمی نه‌و نافرته‌ی که‌ وه‌کو فریشته‌ له‌ شه‌ویکی دژواری زستان دا نیی هاته‌ ژووور. تیی دا نه‌شت و کردی به‌ مه‌زاریکی جوان به‌دنگین. هه‌ر وه‌کووله‌ خه‌یالی دا نه‌خشه‌ی کیشرا بوو.